

عنوان مقاله:

کمی سازی سیمای منظر در مطالعه اکوسیستم های مناطق خشک و نیمه خشک

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی پژوهش های کاربردی در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محدثه میر - دانشجوی کارشناسی ارشد ارزیابی و آزمایش سرزمین، گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه زابل

سعیده ملکی - عضو هیئت علمی، گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه زابل

وحید راهداری - عضو هیئت علمی گروه اکوسیستم های طبیعی پژوهشکده تالاب بین المللی هامون، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

شاخص های سیمای سرزمین ویژگی های ساختاری سیمای سرزمین را کمی می کنند. یکی از مزایای استفاده از شاخص های سیمای سرزمین ارزیابی سریع فعالیت های توسعه بر محیط زیست می باشد که نشان دهنده شدت تخریب بر اثر عوامل انسانی با عوامل اقلیمی است. اما نکته مهم در تمامی مطالعات مربوط به ساختار اکوسیستم در مناطق خشک و نیمه خشک تعیین مطالعه بسیاری منظر در سطوح کلاس و منظر می باشد تا ارزیابی بهتری از اکوسیستم ارائه دهد. به همین منظور مطالعه سیمای منظر در دو سطح کلاس و منظر در دشت سیستان صورت گرفته است. شاخص های سیمای سرزمین شامل تعداد لکه، تراکم لکه، متوسط اندازه لکه کمی شدند و مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد هرچه شرایط منطقه از نظر مساحت کاربری و پوشش اراضی شرایط مساعدی دارد، اما تحلیل های سیمای منظر هشدار دهنده برای تخریب سریع اکوسیستم در اثر فراهم شدن شرایط برای تبخیر سریعتر می باشد. علاوه بر این مشخص شد اگر چه آب در مقایسه با سایر طبقات مطالعه خوردشدگی کمتری دارد، اما از آنجائیکه منطقه مطالعه تالاب در یک منطقه خشک می باشد. این تعداد لکه می تواند به تبخیر سریع تر آب منجر شود. این مسئله نشان می دهد مقایسه لکه های کلاس های مختلف برای ارزیابی وضعیت سرزمین کافی نیست و تعداد لکه ها برای هر کاربری به طور جداگانه نیز می بایست مورد ارزیابی قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

سیمای سرزمین، محیط زیست، اکوسیستم، شاخص های سیمای سرزمین، تالاب بین المللی هامون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168590>

